

Скарбничка

МОТОРНАЯ ЛОДКА ГАРРИ 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

ЧЕТВЕРО ДРУЗІВ
ЗНАХОДЯТЬ ШЛЯХ 7

МЕДУЗА 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

САМОЛЕТ-КОПИЛКА 10

У бабусі Орісі на великому круглому столі, вкритому в'язаною скатертиною, стояла гарна плетена фруктовниця. Вона була схожа на кошик, але ручка була занадто великою. Якби в ній не лежали різноманітні фрукти, вона точно не була б такою гарною. А чого там тільки не було: і сливи, і яблука, і груші, невелика гілочка винограду й навіть кілька морквин, хоч вони й не були фруктами. Усе було намите й очікувало свого часу. Фрукти та овочі чекали, коли прибіжать до кімнати маленькі бешкетники Оленка й Андрійко, схоплять найкрасивішого з них, побігають навколо столу й із реготом утечуть. Фрукти та овочі знали, що їх з'їдять, але були цьому безмежно раді, адже саме тому вони наливалися соком, росли, поглинали сонячні промінчики, ховалися від усіляких жучків-черв'ячків.

У кімнаті панувала тиша. Сонечко зазірало до кімнати крізь візерунчасті фіранки й намагалося промінчиком потрапити на середину стола, туди, де стояла фруктовниця. Сонечко звикло опікати своїх друзів, і йому дуже хотілося дізнатися, як у них справи. Однак промінчик ніяк не міг дотягнутися до столу, і Сонечко вирішило, що зазирне після обіду, адже потім воно буде сильнішим і спекотнішим, та й крізь інше вікно легше зазірати до своїх маленьких друзів.

А на столі... На столі розгорілася суперечка між яблуком і грушею. Яблуко кричало: – Я тут найкрасивіше! Я буду першим,

кого з'їдять! – воно навіть не помічало, що поряд лежать інші яблучка, щоправда, трохи менші за розміром.

Яблуко справді було дуже гарне – жовте, з рожевими щічками. А тепер, коли воно так голосно репетувало, було важко визнати в ньому красеня – яблуко стало просто багряним, а лоб коричневим. Груша намагалася його переконати:

– Ну як тобі не соромно? Тут, крім тебе, є достойні фрукти, та й морквини нічим не гірші за тебе – теж гарні й із вітамінами. Чому ти кричиш, навіть інших ображаєш?

– А я кажу: я тут найкрасивіше, найбільше й найголовніше! – ніяк не вгамовувалося яблуко.

– Та ніхто й не сперечається. Думаєш, що ти найкрасивіше, ну і вважай так далі, а іншим не заважай відпочивати, – сказала йому груша.

– Та мені байдуже, я буду першим, на кого звернуть увагу, та я... – і яблуко навіть не помітило, що всі фрукти притихли, а до нього простягнулася рука.

Коли яблуко зрозуміло, що його взяла господиня, то зловтішно прошепотіло решті:

– Ну що? Бачили? Ось я і найкраще з усіх вас! – і показало язика.

Фрукти, звісно, мовчали. А бабуся Оріся, подивившись зусбіч на плід, засмучено промовила: «Це ж треба, таке гарне й велике яблуко, а все згнило. Добре, що внукам таке не дісталось», – і викинула гниле яблуко у відро.

Соняшник

Ти, як сонечко весняне,
Жовтий, наче полум'яний.

Берегти і поливати

Буду я тебе завзято!

Буду пестити, любити

І з любов'ю говорити.

А ти будеш виростати,

Кожен день мене вітати,

І любити, й веселити,

Й Бога Господа хвалити:

Всі клітиночки будую,

Тому кожний день расту я.

Він вирощує й рослини:

Славмо Бога щохвилини.

Галина Яхневич

2

ПРИВІТНЕ
ЦУЦЕННЯ

7

ЗАКОЛКА

11

СИЛА СЛОВА

Борис Ганаго

ПРИВІТНЕ
ЦУЦЕНЯ

Вітя та Юрко жили в одному дворі й завжди гралися разом. Проте одного разу вони посварилися й почали при зустрічі вдавати, ніби не бачать один одного. Хлопчики вже й згадати не могли, через що виникла сварка, але миритися першому? Нізащо!

Погода була чудова, сонечко так і кликало на вулицю. Однак не гратися ж самому. От і сиділи колишні друзі по домівках, немов в'язні. Гордість їх наче ланцюгом скувала, особливо Вітю. Йому здавалося: якщо він першим підійде миритися, то в нього злетить з голови корона. Щоправда, справжньої корони в хлопчика не було, але він завжди боявся здатися таким самим, як інші діти, ось і задирав носа. Звісно, Вітя шкодував про зруйновану дружбу, але корона була дорожчою.

А Юрко переживав і при кожній випадковій зустрічі з Вітею тримав руку напоготові для рукоштовпання. Однак, побачивши задертий ніс, він

також відвертався і вдавав, що застібає гудзик.

Дні канікул минули безрадісно, з каменем гордині за пазухою. Незабаром небо заволокло хмарами, пішли дощі й похолодало. Холодно було й на душі в хлопців. Якось Юрко навіть намагався помолитися, але йому нічого не вдалося. Хлопчику здавалося, що Бог не приймає молитву тих, у кого немає миру в душі.

Занепокоїлися батьки Віті, що син на вулиці не буває, і завели песика. Вирішили, що, гуляючи з ним, хлопчик не лише свіжим повітрям дихатиме, але й познайомиться з кимось, коли з Юрком уже трапилася сварка. Проте пес виявився злим – нікого до Віті не підпускав. Побачили батьки Юрка, що Вітя песика вигулює, і теж купили синові цуцика. Той виявився лагідним і всім хвостиком махав, хотів подружитися. І ось одного разу Вітя зі своїм злим псом зустрів Юрка з радісним цу-

ценям. Як не тягнули хлопці собак у різні боки, нічого їм не вдалося: величезний Вітін пес вирішив з Юрковим цуциком познайомитися. А той і радий – аж повискує від задоволення. Почали вони гратися. Повідці в собак переплелися, і хлопчики опинилися поряд. Тут уже й Віті довелося помітити свого колишнього друга, тим паче, що той перший сказав йому: – Привіт!

Цієї миті Вітя відчув, що корона злетіла з його голови, і він ледь чутно відповів: – І тобі привіт.

Помовчавши, хлопці заговорили про своїх улюбленців. Мир поступово відновлювався. А собаки миттю потоваришували й не хотіли розлучатися. Ось і домовилися друзі виводити їх на прогулянку одночасно. А прощаючись, навіть потисли один одному руки. На душі було світло й радісно.

Прийшов Юрко додому, помолився й відчув, що Бог чує його.

Контрабанда на борту

Матрос, находящийся на палубе, заметил приближающийся катер. «Похоже, у нас будут проблемы», – пробормотал он, смотря в бинокль. Это был государственный патрульный катер.

Его появление встревожило матроса, потому что их судно занималось незаконной деятельностью. На его борту находился груз табака, который они пытались провезти в Соединенные Штаты без уплаты пошлины. Каждый член команды знал, каковы будут последствия, если их поймают. Они не только лишатся груза, но и окажутся в тюрьме.

Матрос быстро сообщил

плохую новость капитану. Капитан понимал, что у них нет иного выхода, кроме как избавиться от контрабанды. «Выбросьте табак за борт», – приказал он. Члены команды схватили ящики с табаком и бросили их в океан, делая все как можно быстрее.

Юнга поспешил на палубу, чтобы посмотреть, сколько у них осталось времени. Вдруг его лицо побледнело. Он спустился вниз с криком: «Табак за бортом, но он не тонет! Он плавает вокруг нашего судна!»

Люди на борту думали, что им удастся скрыть свое преступление, но они выдали сами себя.

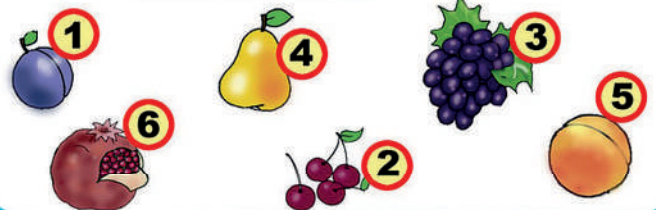
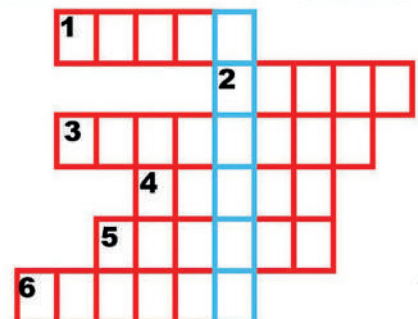
Через некоторое время их арестовали, а табак конфисковали.

В книге Притчей написано: «Правда непорочно уравнивает путь его, а нечестивый падет от нечестия своего». Не иди по пути нечестивых. Он приведет тебя в никуда. Лучше попроси Бога помочь тебе следовать путем праведных.

Хелен Робинсон

ЯКИЙ ПЕС ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ?

РЕШИ
КРОССВОРД.

КТО ПЕРВЫЙ?

Проверь, кто из щенят сможет дойти до косточки.

ЯКА ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ?

$$3 \text{ dogs} + 3 \text{ dogs} + 3 \text{ dogs} = 36$$

$$1 \text{ dog} + 2 \text{ paw prints} + 2 \text{ paw prints} = 44$$

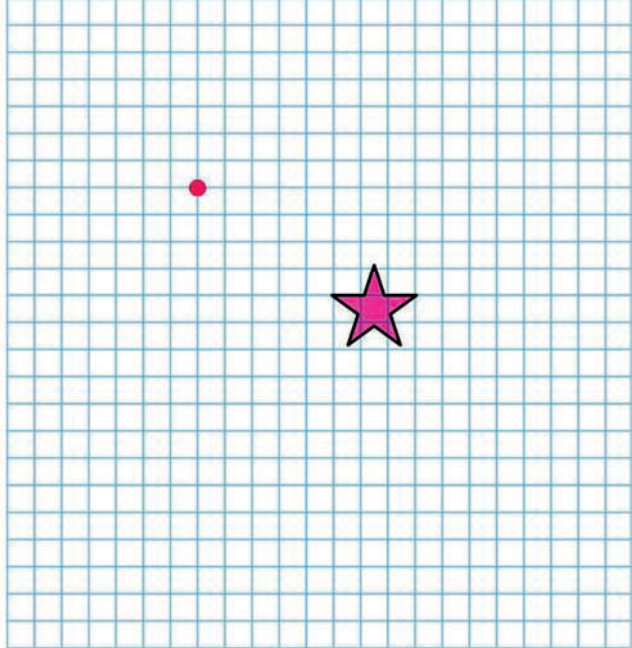
$$1 \text{ paw print} - 5 \text{ bones} = 6$$

$$1 \text{ dog} + 1 \text{ dog} \times 2 \text{ bones} = ?$$

Кораблик

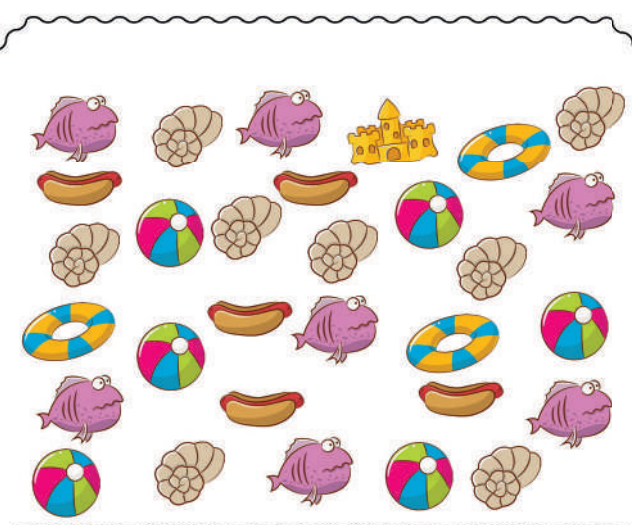

5 → 1 ↘ 1 → 5 ↘ 2 ↓ 2 → 6 ↙ 9 ←
4 ↖ 2 → 2 ↑ 2 → 9 ↑ 4 → 1 ↖ 1 ↗
4 ← 2 ↓ 5 ↘ 3 ↓ 1 ↖ 9 → 1 ↖ 4 ←
1 ↖ 3 ← 2 ↑ 3 ← 8 ↑

© vk.com/zaykinskazka

ПОЛІЧИ.

ЯКОГО ФРАГМЕНТА БРАКУЄ НА МАЛЮНКУ?

МОТОРНАЯ ЛОДКА ГАРРИ

Сбылась самая заветная мечта Гарри. Долгие годы мальчик очень хотел иметь маленькую моторную лодку, которая могла плыть сама. И теперь наконец мечта стала явью. Как раз сегодня утром дядя подарил ему моторную лодку. Какое это было счастье!

Конечно, прежде всего лодку нужно было испытать в ванной. Но как только Гарри увидел, как она, выпуская пар, много раз проплыла взад и вперед, он не мог удержаться, чтобы не взять ее на озеро. Осторожно держа в руках свое сокровище, он собрался именно туда.

— Будь осторожен, хорошо? — сказала мама. — И обязательно будь дома к шести часам.

— Да, мама, — пообещал Гарри и отправился на озеро.

Что это было за удовольствие! Маленькая лодка пересекала озеро, а Гарри босиком шел по воде вдоль берега, чтобы встретить ее на другой стороне. Развернув лодку, он посылал ее обратно.

Когда человек счастлив, время летит незаметно. Прошло несколько часов. Наконец Гарри увидел, что тени вокруг удлиняются, и остановил прохожего, чтобы узнать, который час. "Половина шестого", — ответил тот. "Ух! — присвистнул Гарри. — Скоро нужно собираться обратно. Запущу только еще один раз".

Но как часто бывает так, что один раз на самом деле — это слишком много! Так случилось и с бедным Гарри. В последний раз он решил запустить лодку в самое длительное путешествие. Если она достигнет намеченной цели, думал Гарри, это будет как раз возле тропинки, ведущей к дому.

И вот лодка отправилась в "трансатлантическое" путешествие, провожаемая неотступным взглядом Гарри. "Она уже прошла полпути!" — проворкотал он про себя. И вдруг сердце его замерло — лодка остановилась. Он не мог понять, что случилось. Возможно, он сегодня слишком долго пользовался лодкой. А может, — о ужас! — она запуталась в водорослях! Бедный Гарри не знал, что делать. Он стоял на берегу, тщетно надеясь,

что лодка снова поплывет. Но она не двигалась с места. Теперь он был уверен, что она наткнулась на какое-то препятствие. Как ее достать? Вдалеке послышался заводской гудок.

"Этот гудок дают без пяти шесть, — подумал он, — а я должен быть дома в шесть".

Бедный Гарри! Он непременно должен сдержать обещание, данное маме. Но если он уйдет, кто-нибудь, конечно же, возьмет лодку до того, как он вернется. В отчаянии мальчик зашел в воду так далеко, как только мог, но обнаружил, что всего в нескольких метрах от берега озеро становится очень глубоким. "Что же мне делать?" — спрашивал он себя. Рядом не было никого, к кому можно было бы обратиться за помощью. Вдруг ему в голову пришла неожиданная идея. Он вспомнил гимн, который пел в церкви несколько дней назад. "Чудесного друга мы обрели в Иисусе Христе,

Который несет на Себе все наши грехи и горести.

Как хорошо, что мы можем обо всем рассказать Богу в своей молитве".

"Да, — подумал Гарри, — но Иисус вряд ли заинтересуется моей лодкой!" Но затем в отчаянии он сказал себе: "А почему бы и нет?" И прямо здесь, на берегу озера, Гарри закрыл глаза и попросил Иисуса присмотреть за его маленькой лодкой, пока он побежит домой.

Бросив последний взгляд на свое сокровище, он со всех ног побежал домой. Гарри опоздал на несколько минут, но мама ничего не сказала, потому что увидела, что он чем-то расстроен. Узнав о том, что он даже оставил лодку на озере, чтобы сдержать свое обещание, она испытала чувство гордости за сына. "После ужина, — сказала мама, — мы пойдем туда вместе и посмотрим, сможем ли мы воспользоваться веревкой".

Ужин не занял много времени, и в половине седьмого Гарри с мамой уже шли к озеру с фонариком и длинной веревкой. Когда они пришли, луна уже взошла, и ее лучи скользили по воде. Они всматривались в водную гладь, пытаясь разгля-

деть силуэт маленькой лодки.

— Она была вон там, — сказал Гарри, — прямо на середине.

— Я не вижу ее, — сказала мама.

— Она пропала, — сказал Гарри печально. — Я знаю, где была лодка. Должно быть, она утонула.

Они бродили вокруг озера, надеясь, что лодку прибило к берегу. Но ее нигде не было. И вдруг послышался треск! Тяжелые шаги, раздавшиеся совсем рядом, напугали их обоих.

— Эй! — окликнул их низкий голос. — Что это вы здесь делаете в темноте? Это был лодочник.

— Сегодня днем я потерял свою лодку, — сказал Гарри, — и мы с мамой пришли сюда, чтобы попробовать отыскать ее.

— И как, нашли? — спросил мужчина более дружелюбно.

— Нет, — ответил Гарри.

— Еще бы, — сказал мужчина, — в такой темноте. Уже поздно. Идите-ка лучше за мной.

Что-то в его голосе возродило в Гарри надежду. Они развернулись и пошли за мужчиной. Вскоре они пришли к лодочной станции. Лодочник достал связку ключей и отпер дверь.

— Посветите сюда фонариком, — сказал он.

Как только мама включила фонарик, луч света упал на драгоценную моторную лодку.

— Вот она, вот она! — закричал Гарри. — Как вы достали ее из озера?

— При помощи своей лодки, — ответил мужчина. — Я увидел, что она запуталась в водорослях, и подумал, что какой-нибудь мальчик будет искать ее. Поэтому я достал и принес сюда.

— Огромное вам спасибо! — сказал Гарри.

Они с мамой пожелали лодочнику спокойной ночи и поспешили домой. Гарри крепко держал моторную лодку и по пути домой мысленно благодарил Друга, Который никогда не забывает просьб и всегда отвечает на молитву ребенка, просящего о помощи.

ПУТИ ДОРОГ

ІСТОРІЯ ІЗ ЖИТТЯ АКВАРІУМА

1 ЗАВДАННЯ

Петрик мав удома великий акваріум. Яких тільки рибок там не було – і півники, і гупі, і меченосці, і скалярії!

Знайди 3 відмінності.

2 ЗАВДАННЯ

Якось хлопчик випустив в акваріум нову рибку. Її плавці вигравали різнокольоровими блискітками, а сама вона була червоного кольору. Тільки-но рибка потрапила до акваріума, відразу ж голосно закричала:

– Агов, ви, хто мешкає в цій коробці, виходьте зустрічати вашу царицю! Усі рибки здивовано дивилися крізь водорості на дивну чужинку й не зважувалися вийти. Зрештою один маленький краб виповз і запитав:

– Чому ти назвала себе царицею? Дотепер у нас цариць не було.

– Я найгарніша рибка у світі! З моєю появою у вашому акваріумі впроваджуються нові закони. негайно скликай сюди всіх, – наказала рибка крабу й розгнівано махнула хвостом.

Рибки, що спостерігали за цією сценою, дуже перелякалися, але впливлю з нірок і оточили чужинку.

Допоможи золотій рибці знайти вихід із сітки.

www.detiseti.ru

3 ЗАВДАННЯ

Знайди двох однакових рибок.

Відтоді життя в акваріумі змінилося. Усім керувала червона рибка. Вона поділила акваріум на дві нерівні частини. У великій частині, де було чимало водоростей і затишних черепашок, розташувалася вона сама. Інші рибки тулилися в меншій частині, де майже не було водоростей. Коли рибок годували, ніхто з них не торкався їжі, доки рибка-володарка не наїстися. Так минуло кілька днів. Незабаром Петрик помітив, що рибки мають поганий вигляд. Зазвичай вони весело рухалися туди-сюди. Тепер ніхто не плавав. Усі рибки перелякано скупчилися в одному місці й не торкалися їжі. Тільки червона рибка мала гарний вигляд. Вона вільно плавала, а її плавці виблискували у воді! Хлопчик засмутився: «Мабуть, рибки захворіли, а нова рибка ще не встигла заразитися. Слід швидше вийняти її з акваріума». Отак «цариця» рибок опинилася в скляній банці. Рибки полегшено зітхнули. Банку з червоною рибкою хлопець поставив на вікно, навпроти акваріума. «Цариця» рибок гордовито повернулася до своїх родичок хвостом і заснула.

4 ЗАВДАННЯ

Уважно розглянь малюнок: яку з рибок котів вдалося витягнути?

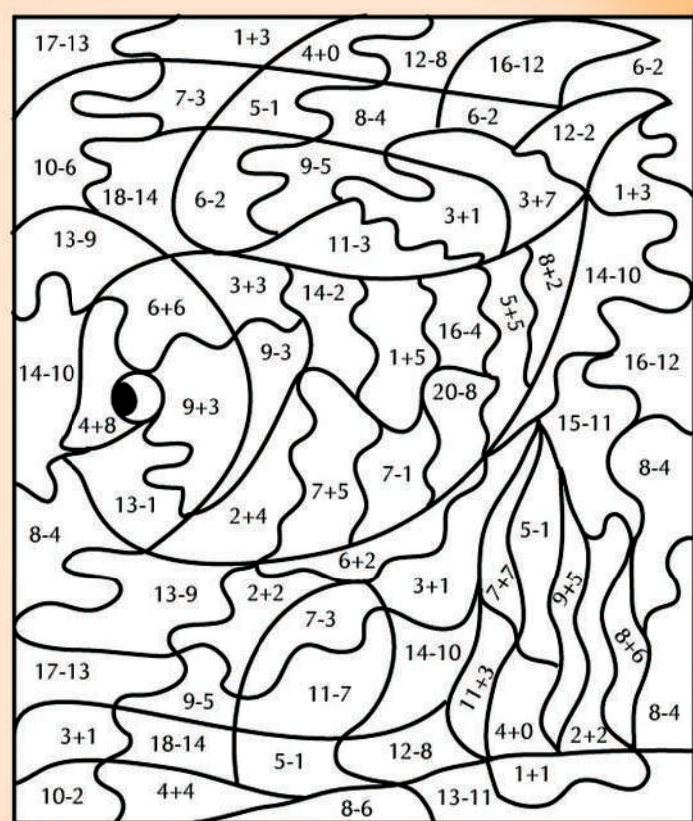
Коли Петрик вийшов з кімнати, до банки з червоною рибкою підкрався кіт. Він спостерігав за нею відтоді, як вона з'явилася в акваріумі. Кота побачили всі мешканці акваріума. Краб перелякався за рибку! «Допоможімо їй!» – запропонував він рибкам, але ті лише розсміялися у відповідь. Тоді краб почав стукати кішнями по склу акваріума з такою силою, що старий акваріум аж задзвенів. Переляканий кіт щодуху кинувся втікати. Червона рибка, не вірячи у свій порятунок, дивилася на kota, що тікав, і тремтіла.

5 ЗАВДАННЯ

Розв'яжи приклади й розфарбуй малюнок.

Увечері Петрик помітив, що рибкам краще, і вирішив повернути червону рибку до акваріума, щоб не нудьгувала сама. Опинившись в акваріумі, вона прошепотіла: «Я скучила за вами, рибки. Дозвольте мені пожити разом з вами у вашому чудовому акваріумі – найкращому у світі риб'ячому будиночку». Старий акваріум, почувши про себе такі схвальні слова, засяяв від щастя.

В.С. Анималов

КАК ПЬЮТ ДЕЛЬФИНЫ, КИТЫ И КОСАТКИ

Киты, косатки и большинство видов дельфинов всю жизнь проводят в море. Они не выходят на сушу и не плавают в пресных водах. Всем млекопитающим жизненно необходима вода. Соленая не подходит – нужна только пресная. Отсюда возникает вопрос: как же они пьют? Люди могут предположить, что имеют доступ к пресной воде или способны фильтровать соленую. На самом деле все проще.

Ученые провели исследования и пришли к однозначному выводу: китообразные НЕ ПЬЮТ. У них нет потребности, как у людей и других животных, употреблять воду в чистом виде. Они не нуждаются ни в соленой, ни в пресной жидкости. При этом потребность организма во влаге остается. Без воды не могут работать органы, следовательно, жидкость где-то надо брать, пусть и не привычным путем.

Дельфины, косатки и киты берут влагу из еды. Употребляют рыбу, планктон и кальмаров, а те на 80 % состоят из воды. Помимо этого, китообразные получают влагу благодаря

непростому процессу переработки жира. Допустим, у жабр морских рыбок есть полезный опреснительный аппарат. Особые клетки вбирают соль из кровотока, после чего в концентрированной форме выводят из тела со слюной.

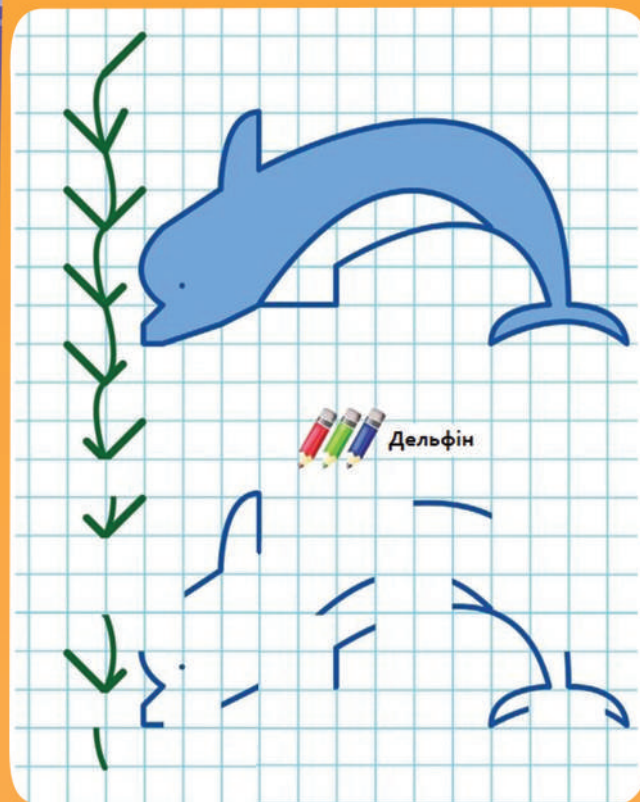
Кто еще имеет опреснительный аппарат? Чайки, альбатросы, пингвины. Не только рыбы, но и птицы способны пить соленую воду и выводить из организма излишки соли. У китообразных такая способность отсутствует. При этом они никогда не испытывают жажду.

Как дельфины и киты экономят влагу в организме? У китов и дельфинов почки имеют особое строение. По типу оно напоминает органы пустынных животных. К тому же у китообразных нет потовых желез, поэтому особи теряют намного меньше жидкости, чем люди. Их потребность во влаге намного меньше. Есть и минусы, связанные с отсутствием потовых желез. При изменении температуры воды китообразные не

способны уменьшить температуру своего тела с помощью потоотделения. Из-за этого они хуже себя чувствуют в некомфортных условиях. Киты и дельфины стремятся не приближаться к экватору и обитают в более северных широтах. Придерживаются тех мест, где температура воды стабильная и для них самая комфортная.

Интересный факт: дельфины необычно спят. Во время сна у них отключается одно мозговое полушарие и противоположный глаз. Другая же половина продолжает бодрствовать. Стороны меняются местами, но никогда не спят одновременно. Дельфины всегда на чеку, поэтому их сложно подкараулить хищникам.

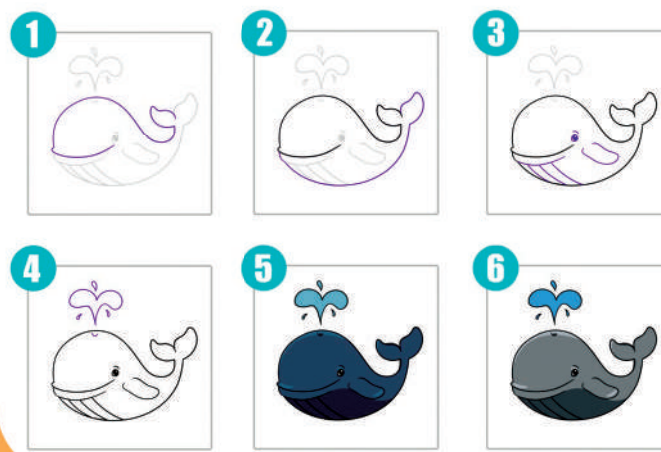
К слову, у китообразных есть большая потребность в воздухе. Они поднимаются к поверхности, чтобы глотнуть кислорода. Учитывая данную особенность, люди время от времени видят на поверхности дельфинов, китов и косаток.

Дельфин

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

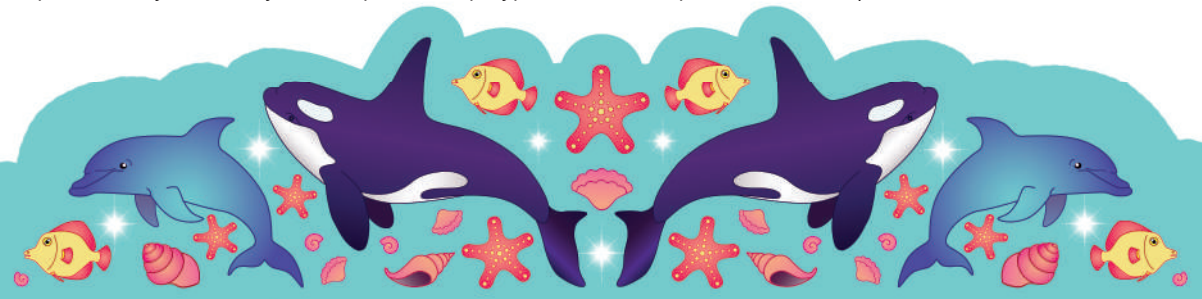
УЧИМСЯ РИСОВАТЬ КИТА.

СКОЛЬКО ЕЖИКОВ НА КАРТИНКЕ?

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

КОКТЕЙЛЬ «ДЕЛЬФІН»

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- банан – 2 шт.
- апельсин – 1 шт.
- чорниця – 1 ст. л.
- йогурт – 150 мл
- чорний перець-горошок – 4 шт.
- журавлина – 2 шт.

1 Підготуй інгредієнти для коктейлю. 3 апельсина вичави сік, банани помий під проточною водою. Для коктейлю можна використати чорничне варення або ягоди.

2 Від бананів відріж третину знизу від плодоніжки й відклади вбік. Вони нам знадобляться для прикрашання коктейлів.

3 Більші частини бананів очисти, наріж шматочками, поклади в блендер, додай чорничне варення або чорницю, йогурт і апельсиновий сік. Перемішай, увімкнувши блендер.

4 Готовий коктейль розливай по склянках.

5 Тепер прикрашаємо коктейлі. Візьми менші частини бананів, зроби позадвжній надріз у плодоніжці, встав ягідки, зроби очка з чорного перець-горошку, а плавники – зі шкірки банана. Зроби невеличкі надрізи в шкірці бананів і прикріпи їх із внутрішнього боку склянок. Смачного!

НЕ УЧАСТВУЙ В ЧУЖИХ ГРЕХАХ

Лариса Кобзева

Однажды Илья играл во дворе со старшими мальчиками в футбол. Когда ребята вдоволь наигрались с мячом, они сели на лавочку и стали придумывать, чем бы заняться.

– Может, покатаемся на велосипедах наперегонки? – предложил Витя.

– Неохота, вчера уже катались, – произнес Сережа.

– А давайте в волейбол поиграем, – сказал Толик.

– Надоело, – со скучающим видом заявил Андрей.

– Тогда давайте поищем клад! – радостно воскликнул Илья.

– Тоже мне, придумал занятие, – ухмыльнулся Сергей. – Клад искать – это забава для малышей, а не для таких взрослых парней, как мы. Надо бы придумать что-то посерьезнее.

– Придумал! – воскликнул вдруг Андрей. – Давай-те поджигать мусор в контейнере!

– Хорошая идея, – одобрительно кивнул Сергей и спросил: – У кого-нибудь есть спички?

Спичек ни у кого не оказалось. Тогда Андрей вызвался пойти домой за спичками.

Когда он вернулся, мальчишки дружной гурьбой побежали к стоявшему во дворе контейнеру с мусором. «Ну что, кто будет поджигать первым?» – глядя на товарищей, спросил Сергей. «Я, и я, и я», – наперебой стали кричать мальчишки. И только Илья в ответ на вопрос Сергея сказал: «Я не хочу поджигать мусор». Сергей с усмешкой посмотрел на Илью и произнес: «А тебя никто и не спрашивает. Не хочешь поджигать, тогда иди отсюда». Илья отошел в сторону и стал оттуда наблюдать за происходящим.

Мальчишки нашли обрывок бумаги, подожгли его и, бросив в контейнер, быстро забежали за угол соседнего дома. Вместе со всеми побежал и Илья. Оттуда ребята стали смотреть, что будет дальше. Сначала казалось, что ничего не происходит. Но постепенно огонь охватил весь мусор и разгорелся ярким пламенем, а из контейнера повалил едкий дым.

Увидев огонь и дым, из соседних домов стали выходить люди. «Какое безобразие! Это просто хулиганство!» – возмущались одни. «Кто это мог сделать?» – спрашивали другие. При виде людей проказники, испугавшись, что их могут поймать, разбежались по домам.

Вечером в квартире Илья раздался звонок в

дверь. Это был сосед. Он сообщил родителям Илья о том, что видел их сына в компании с мальчиками, поджигавшими мусор. Когда сосед ушел, у родителей состоялся серьезный разговор с сыном.

– Илья, – строго обратился к нему отец, – расскажи нам с мамой, чем ты сегодня занимался во дворе?

На строгий тон отца Илья смущенно ответил:

– Ничем не занимался, просто играл с ребятами в разные игры.

– И одной из ваших игр было поджигание мусора? – еще более строго спросил отец.

– Папа, я не поджигал мусор! – воскликнул Илья.

– Сынок, зачем ты нас обманываешь? – вмешалась в разговор мама. – Наш сосед Семен Петрович видел тебя вместе с другими мальчиками, поджигавшими мусор. Как ты мог так поступить? Ты же прекрасно знаешь, что такие вещи делать нельзя.

– Да, я знаю, мамочка. Но я вас не обманываю, – со слезами на глазах произнес Илья. – Я ничего не поджигал. Поджигали другие ребята, а я только стоял в стороне и смотрел.

– Сынок, ты должен был сказать ребятам, что так делать нехорошо и попытаться их остановить...

– Ага... попробовали бы вы их остановить! – возразил Илья. – Они бы даже слушать меня не стали!

– В таком случае, – сказал отец, – ты должен был оставить своих товарищей, а не смотреть, как они поджигают мусор. Но поскольку ты не ушел, а остался наблюдать за их выходками, то это равносильно тому, что ты сам участвовал в поджоге. Тебе это понятно?

– Понятно, – виновато посмотрев на отца, согласился Илья.

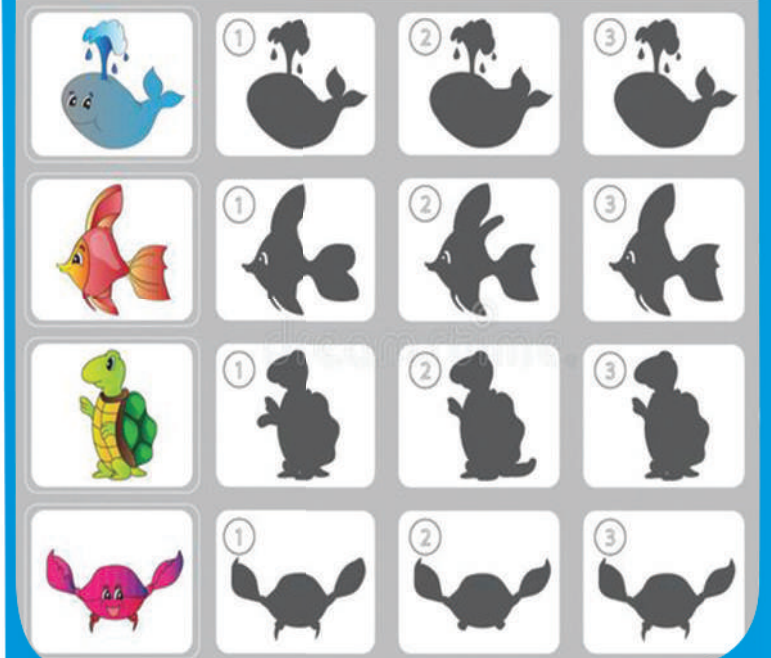
Этот день Илья запомнил надолго, потому что за свой проступок он был наказан на целую неделю. Родители запретили ему гулять во дворе и играть в компьютерные игры. После этого случая Илья старался больше не участвовать в чужих проступках.

Дорогие ребята, Господь Иисус Христос призывает нас в Библии не только не принимать участия в плохих делах других людей, но и говорить им о том, что так делать нехорошо. Давайте же будем поступать так, как нас учит Господь Бог.

ЩО ЗАЙВЕ Й ЧОМУ?

ПІДБЕРИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ МОРСЬКИМ МЕШКАНЦЯМ.

БУ

Ф

РЕБУСЫ.

ПЕРЕЛОЖИ
2 СПИЧКИ
ТАК, ЧТОБЫ
ПОЛУЧИЛОСЬ
9 КВАДРАТОВ.

ЮНІЙ ДОСЛІДНИК

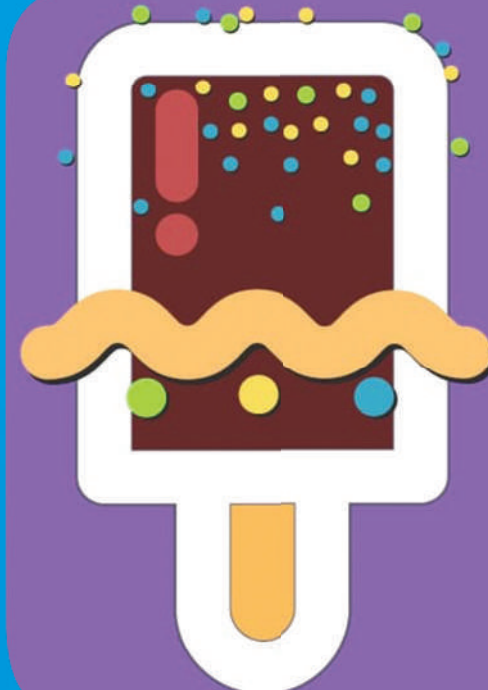
Вирощуємо веселку

Тобі знадобляться:

- боракс (борат натрію);
- різнокольоровий синельний дріт;
- вода;
- нитка;
- склянка та миска;
- олівець або паличка, довша за миску;
- вата;
- клей.

1. Візьми за основу шматок чорного синельного дроту й закріпи на ньому інші кольори у вигляді райдуги.
2. Заповни миску водою приблизно на $\frac{3}{4}$. За допомогою виміральної чаші визнач, скільки саме ти використав води.
3. Закип'яти воду в каструлі під наглядом дорослих і перелий її назад у миску.
4. Розчини боракс у гарячій воді в пропорції 3 ст. л. на кожну склянку води.
5. Причепи перевернуту веселку до нитки. Інший кінець нитки прив'яжи до олівця або палички й занур веселку в утворений розчин. Переконайся, що вона повністю занурена й не торкається стінок миски.
6. Залиш на кілька годин. Кристали почнуть утворюватися відразу й повністю вкриють веселку приблизно за 3 години. Можеш зачекати на годину-дві більше, щоб веселка була ще об'ємнішою.
7. Домігшись бажаного розміру, витягни веселку, щоб вона обсохла. Приклей до неї вату у вигляді хмаринок. Готово!

ОБВЕДИ МОРОЖЕНОЕ,
НЕ ВЫХОДЯ ЗА
КОНТУР.

ВНИМАТЕЛЬНО ПОСМОТРИ НА РИСУНОК И НАЙДИ ВСЕ ОШИБКИ ХУДОЖНИКА. ПРОЧИТАЙ О ЧУДЕСНЫХ ИСЦЕЛЕНИЯХ В ЕВАНГЕЛИИ ОТ ЛУКИ 5:17-26

Х

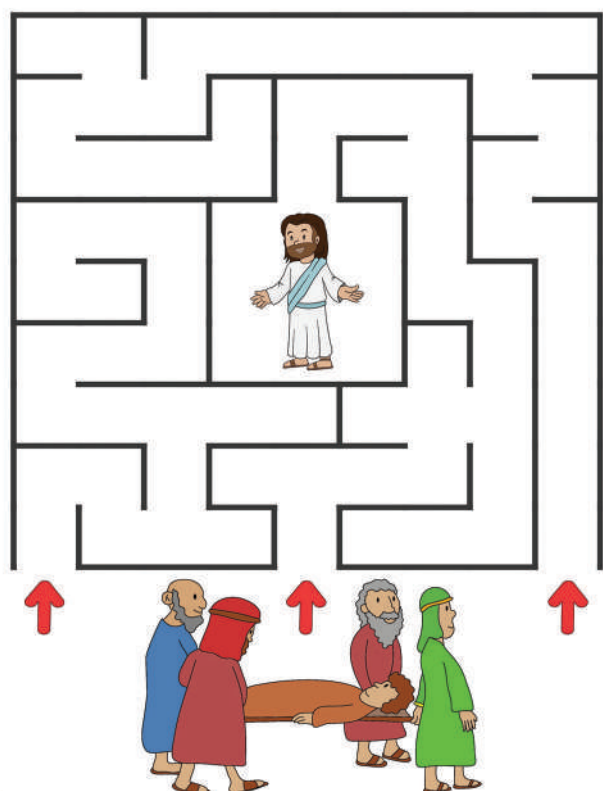

РЕБУСЫ.

НЕЗА

ЯКА З ДОРІГ ПРИВЕДЕ ЧОЛОВІКІВ ДО ІСУСА?

Впиши в клетки первые буквы слов – и сможешь прочитать библейский стих с советом о дружбе.

chudobranichki.ru

Притчи 18:24

ЧЕТВЕРО ДРУЗІВ ЗНАХОДЯТЬ ШЛЯХ

Ісус знову повернувся до Капернаума. Маленький будиночок, де Він зупинився, одразу наповнився людьми. На вулиці біля відчинених дверей зібрався натовп. Люди намагалися розчуті Його слова й витягували шиї, щоб побачити Його.

Тим часом четверо чоловіків повільно йшли дорогою вниз. На носилках вони несли свого хворого друга. Підійшовши до будинку, де навчав Ісус, вони спробували пробратися крізь натовп, але ніхто не збирався дати їм дорогу. Друзі опустили свою ношу на землю. Вони твердо вирішили будь-що віднести свого товариша до Ісуса.

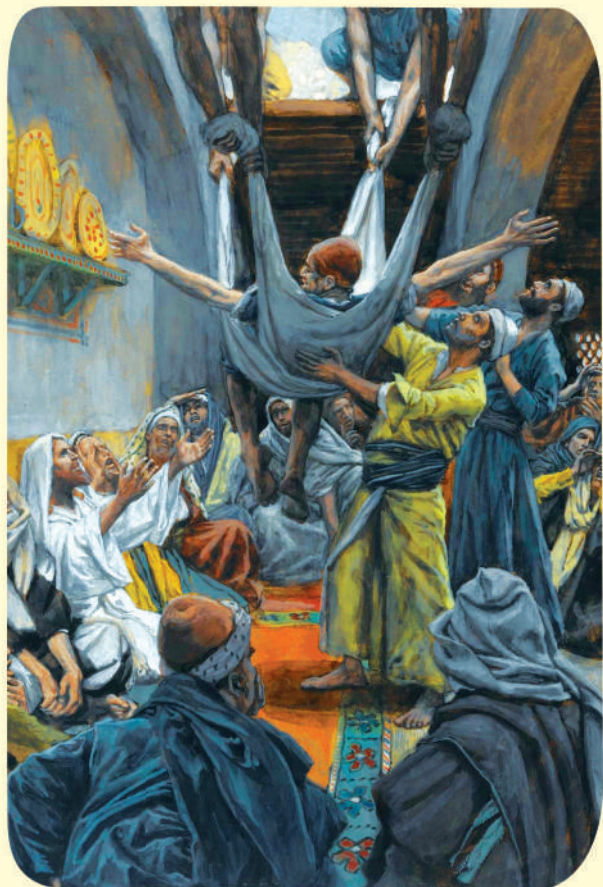
Раптом в одного з них виникла ідея. Зовнішніми сходами будинку чоловік зійшов на плоский дах і почав розгрібати руками щільну, утрамбовану глину, яка заповнювала простір між товстими перекладами даху. Утворився невеликий отвір. Тепер неважко було розібрати м'яку глину знизу, під утоптанним шаром. Він махнув рукою своїм товаришам, запрошуючи допомогти йому. Незабаром вони проробили отвір, достатньо великий, щоб опустити туди їхнього хворого друга разом із постілью.

Підняти хворого сходами теж виявилось непростим завданням. Коли все було готово, друзі турботливо й обережно спустили свого друга крізь отвір у даху і, схилившись, стежили, щоб постіль опустилася дотла просто до ніг Ісуса. Дехто в натовпі не міг стримати сміх під час несподіваної появи цього чоловіка, але книжники, тлумачі Святого Письма, які були тут, сердито насупилися, коли їхня важлива бесіда перервалася в такий спосіб.

Ісус усміхнувся. Він був радий, що ці четверо друзів так вірять Йому й покладаються на Нього. Вони вдалися до крайніх заходів, аби тільки доставити до Нього хворого, щоб Він допоміг йому. Натовп у домі напружено чекав, що ж тепер буде. Люди хотіли на власні очі побачити, як Ісус звершить чудо. Проте, звернувшись до блідого чоловіка, який нерухомо лежав біля Його ніг, Ісус сказав:

– Прощаються тобі гріхи твої!

Ісус ніколи раніше не бачив цього чоловіка, але знав, що той потребує більшого, ніж просто зцілення від хвороби. Усі довкола, можливо, розчарувалися, але сам хворий відчув прилив щастя й полегшення. Зло, яке так довго обтяжувало його совість, було прощене владою Ісуса. Книжники були приголомшені.

– Він виявляє богозневагу, – шепотілися вони. – Хто може прощати гріхи, крім Бога? Ким Він Себе вважає?

Ісус, знаючи, про що вони думають і говорять, відповів їм:

– Що ви роздумуєте у ваших серцях? Що легше: сказати «прощаються твої гріхи», чи сказати «встань і ходи»? Але щоб ви знали, що Син Людський має владу на землі прощати гріхи!

Із цими словами Ісус знову звернувся до чоловіка, який нерухомо лежав на постелі:

– Уставай, візьми ложе своє та йди у свій дім.

Раптом чоловік, який тривалий час не міг не тільки ходити, а й навіть рухатися, підвівся, став на ноги й без особливих зусиль нахилився, щоб підняти свою постіль. Широко усміхаючись, він пройшов крізь натовп і вийшов.

– Якщо Ісус може зцілити немічного, – думали люди, – то, можливо, Він справді має владу прощати гріхи?

ЗАКОЛКА

Аня и Маша дружили давно. Они жили в одном дворе, ходили в один детский сад, пошли учиться в одну школу. Они вместе проводили время, делились друг с другом своими секретами, вместе давали отпор обидчикам, вместе радовались успехам друг друга. Их дружба была такой крепкой, что, казалось, ничто ее не сможет разрушить.

Приближался день рождения Ани. Вместе с мамой Аня занялась подготовкой к празднику. Они купили воздушные шары, небольшие призы для конкурсов. Аня заранее пригласила Машу и еще одну девочку из класса. Накануне дня рождения Аня с мамой украсили комнату воздушными шарами. Получилось очень красиво и празднично.

Наступил самый счастливый день для Ани. С утра мама с папой подарили дочке набор для девочек. Красивые резинки для волос, разные заколки, ободок с блестящими камешками, расческа – все, о чем может мечтать каждая девочка. У Ани даже дух перехватило. Осуществилась ее давняя мечта. Она была очень счастлива.

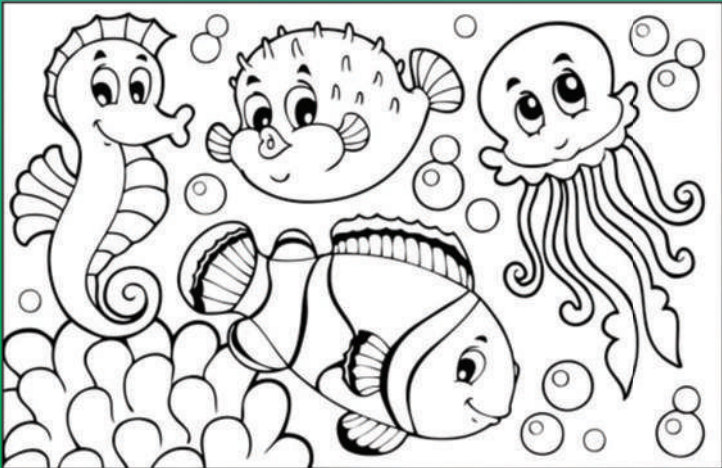
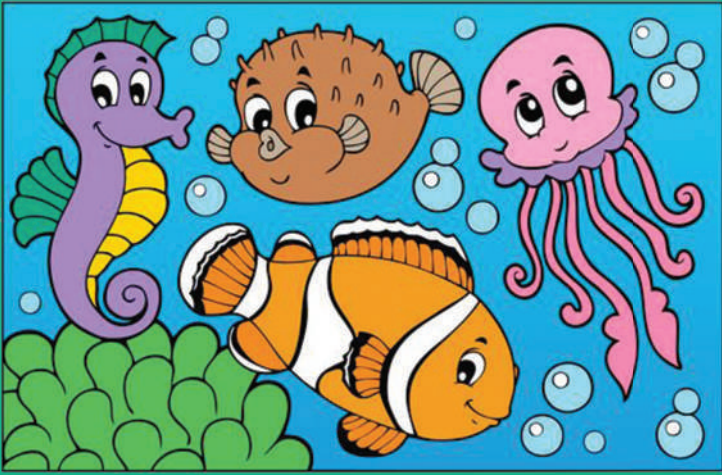
К обеду стали собираться гости. Аня с радостью встречала каждого гостя. Потом она с гордостью

показывала девочкам подарок от мамы с папой. Девочки с восхищением рассматривали Анино богатство. Затем они принялись делать друг другу прически. А потом вместе веселились, участвовали в играх и забавных конкурсах.

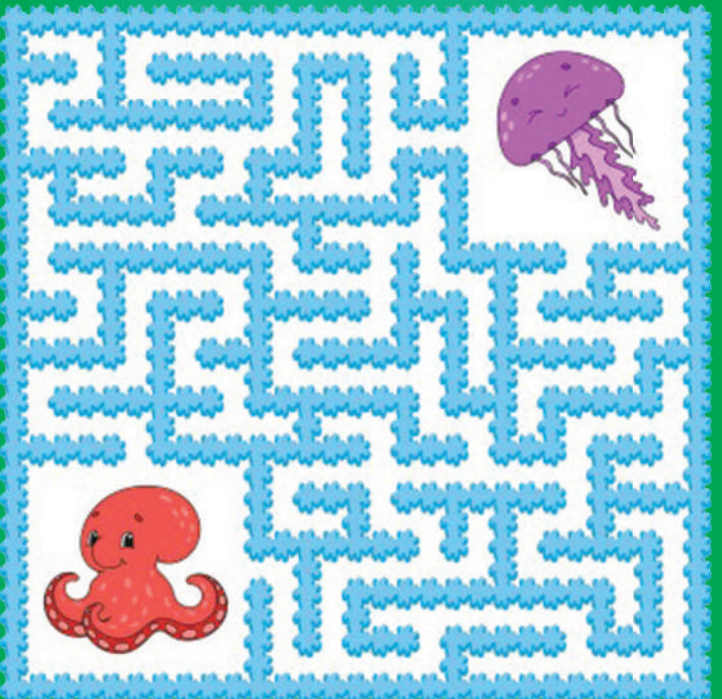
Проводив гостей, Аня еще раз достала набор, чтобы полюбоваться им. Но вдруг она заметила, что не хватает самой красивой заколки. «Куда она подевалась?» – думала девочка. И тут она вспомнила, что последний раз видела заколку в руках Маши. «Получается, это Машка взяла ее. А еще подружкой называется, – размышляла Аня. – Не буду с ней больше дружить».

На следующий день мама попросила Аню убрать в ее комнате. Расправляя платье, в котором она была на праздновании дня рождения, девочка сунула руку в карман и достала оттуда ту самую заколку. Ане стало очень стыдно. Вчера она сама положила заколку в карман и забыла об этом. «Дорогой Иисус! – произнесла Аня. – Прости меня, я очень плохо подумала о своей подружке. Я думала, что это она украла мою заколку. Помоги мне больше никогда не думать о ней плохо».

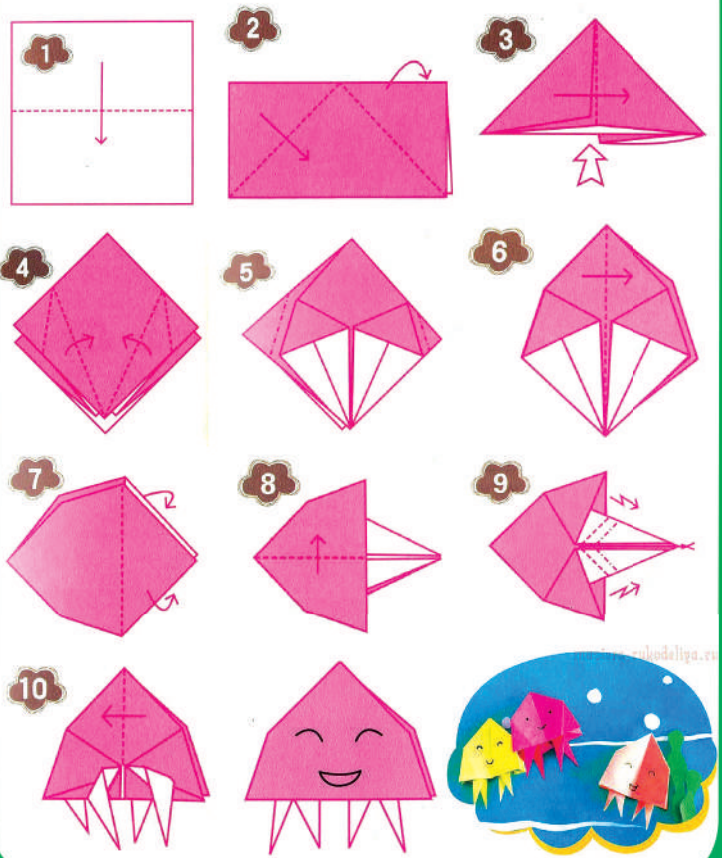
РОЗФАРБУЙ ЗА ЗРАЗКОМ.

Допоможи медузі зустрітися з восьминогом.

ОРИГАМІ

Катерина Берлова

МЕДУЗА
(притча)

У теплому Червоному морі жила маленька медуза. Вона була прозора, а знизу її прикрашала яскраво-фіолетова облямівка. Медуза народилася зовсім недавно, але вже встигла зрозуміти, що їй дуже подобається те, що її оточує. Медузі було цікаво все-все, і, бажаючи задовольнити свою жагу до знань, вона іноді відпливала далеко від дому, порушуючи всі заборони старших.

Одного разу маленька медуза відплила дуже далеко. Це трапилося випадково – погода була чудова, угорі сяяло сонце, дув вітерець, а море ліниво переключалося дрібними хвилями. Медуза з насолодою хиталася на воді, то опускаючись донизу, туди, де закінчувалися сонячні промені, то відштовхуючись і підстрибуючи догори, до самої поверхні води. Крихітка так захопилася, що не помітила, як хвилі віднесли її далеко від дому й вона опинилася майже біля самого берега. Укотре виринаючи, медуза здивовано почула нові для себе звуки. Вони не були схожі ані на шум хвиль, ані на крики птахів, ані на шепіт вітру. Звуки були дивними, різкими, але медуза вони не лякали, вони немов розповідали про інше життя й наповнювали її якоюсь радістю.

«Якщо тобі щось незрозуміло, завжди запитай у старших, – згадала настанови батьків маленька медуза. – Чудово все пізнавати самотужки, але ще краще попередньо підкріпити ці знання порадами з чужого досвіду». І медуза, не зволікаючи, вирушила до своєї бабусі. Бабуся була великою синьою медузою, вона вже давно жила на самому дні й не підіймалася до сонця. Бабуся була найстарішою й наймудрішою медузою в усьому Червоному морі. До кого ж, як не до неї, звертатися насамперед із запитаннями?

«Бабусю! Бабусю!» – закричала крихітка, ще здалеку ледь розгледівши обриси синьої медузи. Бабуся, розбуджена дитячим криком, незадоволено заборчала. Утім, як і всі бабусі, вона була доброю й турботливою й не могла довго сердитися на малюків. Маленька медуза розповіла

бабусі про свою випадкову подорож до самого берега та про дивні звуки, які вона там почула.

«Вони так і вабили мене, бабусю! – схвильовано кричала медуза. – Понад усе на світі мені хотілося підплисти до них якомога ближче й стати частиною того світу, звідки вони лунали! Мені довелося докласти чималих зусиль, аби стриматися й не зробити цього відразу. Я згадала пораду старших і попливла до тебе, щоб спочатку почути історію цих звуків».

Сонливість бабусі вмиль минула. Вона насупила свої прозорі брови й строго відповіла маленькій онучці: «Звуки, які ти чула, – найстрашніше, що може почути будь-яка медуза. Це дитячий сміх. Тобі здається, ніби він несе в собі радість і звільнення, але насправді він приховує в собі жажливі муки й загибель. Пообіцяй мені, що ти ніколи більше не вирушиш у те місце, а, почувши дитячий сміх, одразу попливеш додому».

Маленька медуза перелякано кивнула й задумливо вирушила додому. Усю ніч вона не могла зімкнути очей, думаючи про чудовий дитячий сміх і застереження бабусі. Наступного дня вона нічого не могла із собою вдіяти – сама не помітивши як, маленька медуза знову опинилася біля пляжу, на якому під спекотним сонцем бавилися діти. Вони зводили піщані замки, бігали наввипередки по мілководдю, розлякуючи дрібних рибок, і голосно сміялися. Медуза зачаровано застигла, спостерігаючи за дітьми. Вона так захопилася, що не помітила, як один з хлопчиків підкрався до неї зовсім близько. Його тінь упала на медузу, вона скрикнула й швидко попливла до дна. Проте невидима перепона завадила їй утекти від переслідувача. Медуза сіпнула праворуч, потім ліворуч – зусібіч її оточували прозорі стіни. Хитрий малюк спіймав маленьку медузу в пластиковий стакан і переможно кликав своїх друзів подивитися на полонянку. «Неси її сюди! – кричали йому друзі. – У нас для неї є чудова компанія!»

Хлопчик підніс стакан до очей, щоб краще роздивитися медузу. «Такої

маленької й гарної в нас ще не було», – задоволено зазначив він і вилив воду з посудини разом із медузою в іграшкове відерце.

У відрі було тісно й брудно. Воно було наполовину заповнене піском і якимось сміттям. Вода у відрі була брудною, і медузи почорніли всі від страху й горя. Вони жалібно стогнали в очікуванні неминучої загибелі. Маленька медуза відразу почала задихатися й темнішати. «Якою ж я була допитливою, безстрашною й... нерозумною», – сумно подумала вона. Медуза вже змирилася, що такою буде її остання думка.

«Що ви робите?!» – раптом закричала дівчинка Саша, яка щойно з'явилася на пляжі й побачила відерце з медузами. Хлопчики відмахнулися від новенької, але Саша вирішила будь-що врятувати медуз. «Невже ви не знаєте, що медузи очищають море? – напутливо сказала дівчинка. – Подивіться, що трапилося з водою після того, як ви спіймали всіх медуз! У морі тепер неможливо купатися й не видно дивовижних різнокольорових риб. Ці маленькі створіння доклали зусиль, щоб ми могли із задоволенням проводити час на пляжі, а тепер вони гинуть у брудному відрі під спекотним сонцем лише через вашу безрозсудність і жорстокість».

Хлопчики уважно подивилися на воду й помітили, що вона справді стала мутною і якоюсь неприємною. На дні вже неможливо було розгледіти ані камені, ані мушлі, ані зграйки дрібних рибок. Хлопці порадилися і, винувато понуривши голови, випустили всіх медуз назад у море.

Маленька медуза й інші медузи, опинившись у вільних водах, радісно розправили свої підталі капелюшки. Не вірячи власному щастю, вони стрімко розпливлися врізобіч, дорогою пропускаючи крізь себе воду й очищуючи її. Не встигли діти опам'ятатися, як море знову стало чистим і приємним для купання й пірнання. Яке ж це задоволення – зануритися в теплу прозору воду, розганяючи різнокольорових риб і перетворюючи на веселі бризки відображення сонячних променів!

Веселый English

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

DAIRY PRODUCTS МОЛОЧНЫЕ ПРОДУКТЫ

condensed milk
[кэндэнсд милк] –
сгущенное молоко

yogurt [йогурт] –
йогурт

margarine
[мэджерин] –
маргарин

kefir [кэфир] –
кефир

milk [милк] –
молоко

butter [бэтз] –
масло

cheese [чи:з] –
твердый сыр

cottage cheese
[котидж чи:з] –
творог

sour cream
[сауэз: крим] –
сметана

ice cream
[айскрим] –
мороженое

whipped cream
[увипт крим] –
взбитые сливки

Look at the pictures and write down the names of the products. Посмотри на картинки с цифрами и напиши названия продуктов.

TASK 2

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

TASK 3

The Dairy Farm

Part One

Milk comes from cows. Milk cows live on a dairy farm. Milk comes from mother cows. A baby cow is called a calf.

Part Two

Dairy farmers grow food for cows. They grow a lot of grass. The cows go outside to eat the grass. Cows also eat hay and cut-up corn and corn plants.

Part Three

Most farmers milk their cows two times every day. A dairy cow has to be washed clean before it is milked. The milk is kept in a big tank. Then a milk truck comes to take the milk away.

Write your answers in complete sentences.

- Where does milk come from?
- What is the name for a baby cow?
- What do cows eat?
- What does the farmer do before milking a cow?
- Where does the farmer keep the milk?

Draw lines to match.

Part Three is about
Part Two is about
Part One is about

food for cows.
milk.
dairy cows.

TASK 4

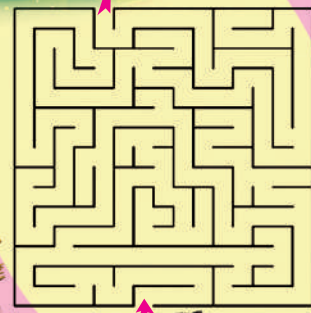
Search the words.
Найди все слова,
которые ты сегодня
выучил (по вертикали,
горизонтали и
диагонали).

Dairy Products Word Search

F M U X S Y P U W F D I C W H G I
U H B F K M W B D B A L V H M S C
Z N U D Q W C O V F R B Z I A S O
X O T M Y N O U Z A K V M P R L T
V O T Z A P N P G L G B H P G E T
H H E W R Z D A W H K Y A E A U A
Y Y R A K O E U L U I W Q D R M G
O Z W L V T N I F L Y J F C I B E
G I I B P S S K C S E F O R N L C
U M Z N V S E C O E Q R M E E I H
R W U I W G D J K I C L A A R Q E
T P G O O M N J E G R N M C A E
C Q C U P M I N I S F E E L Z H S
U Y D U N Z L F N D W I X A P O E
W A Q G T D K J F C Q L R U M Q M
I M S O U R C R E A M S E B D T O
C H E E S E Q F M F C K N I G Q D

TASK 5

Unscramble the letters below to find
some popular yogurt flavors. Do the
maze. Расшифруй слова, чтобы
узнать популярные вкусы йогурта.
Преодолей лабиринт – помоги
коровке вернуться на ферму.

RBRYUELEB
RYHERC
YTRRWABSE
HAPCE
NABNAA
CIPTOAR
EPRYASRBR
WIIL RBTWASRYRE
GEARON OAMNG

Інна Сосняк

— Тату, а наш літак точно не впаде? — схвилювано запитав Ілляша, щойно вони зручно вместилися в кріслах великого літака.

— Може впасти, якщо виникне ситуація $10-1=0$, — серйозно відповів тато.

— Що це за ситуація така? Хіба ж $10-1=0$? Усім відомо, що $10-1=9$, — здивувався Ілляша.

— Це в математиці $10-1=9$. А в житті $10-1=0$. Ось послухай. Цим великим літаком керує пілот. На землі розташований центр керування польотами. Пілот знає, що йому потрібно робити, але з цього центру він отримує інструкції та команди, яких він повинен чітко дотримуватися й бездоганно виконувати. Уяви: для того щоб підняти літак у повітря, пілотові потрібно одну за одною виконати 10 команд. Дев'ять команд він виконує. А коли літак набирає великої швидкості, уже має відірватися від землі й надходити команда «зліт», то пілот нею нехтує. Що буде з літаком?

— Певна річ, він вріжеться в дерево або будинок і розіб'ється.

— Тобто виникає ситуація $10-1=0$. Або, припустимо, літак наближається до свого пункту призначення. Пілот послідовно отримує чіткі інструкції про те, як зменшувати висоту, який напрямок обрати, щоб спрямувати повітряне судно на підготовлену смугу, як правильно зайти на посадку й таке інше. Дев'ять команд він виконує, а десятю команду «випустити шасі» — ігнорує. Як ти вважаєш, що станеться?

— Якщо не опустити колеса, літак розіб'ється об землю й усі загинуть...

— Знову виникає ситуація $10-1=0$. Усі попередні дії марні, якщо не виконати одну. Розумієш, синку?

— Тату, а ти впевнений, що пілот виконає всі накази? — запитав Ілляша.

— Пілот розуміє, що від його слухняності та уважності залежить не лише життя пасажирів, але й його життя. Чи ж захоче він загинути? Думаю, удома на нього чекає і хвилюється такий же милий та розумний синочок, як ти в мене. Нам більше потрібно думати про те, як ми виконуємо накази, — усміхаючись, промовив тато й міцно обійняв свого синочка.

— Ти маєш на увазі, що діти повинні виконувати накази батьків, чи не так?

— Так, правильно, але й дорослим потрібно підкорятися наказам, — твердо відповів тато.

— Тату, ти директор підприємства. Хто тобі наказує що робити, адже в тебе немає начальника?

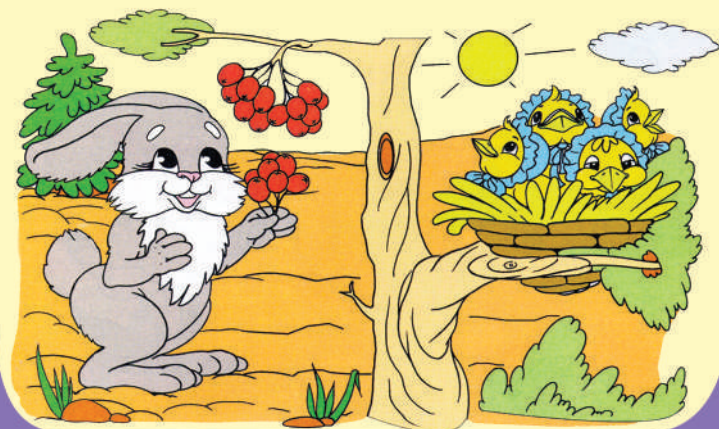
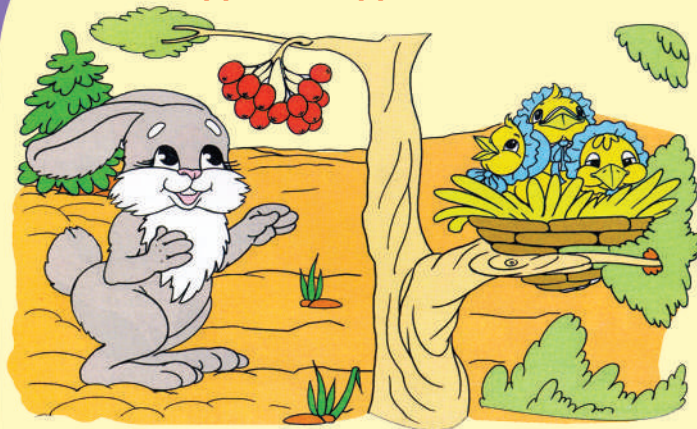
— Як це немає? У мене найкращий та найрозумніший Начальник у світі. А ось збірник наказів та інструкцій. Я тобі щось хочу зачитати, а ти уважно послухай, — сказав тато.

Він дістав із сумки Біблію та прочитав слова, записані в Псалмі 119: «Ти видав накази Свої, щоб виконувати пильно». Ілляша здогадався, про якого Начальника говорив тато. Цієї миті літак набрав швидкості, відірвався від землі й почав набирати висоту. Пілот усе виконав правильно. Хлопець дивився в ліноміатор, як земля віддаляється, а потім промовив:

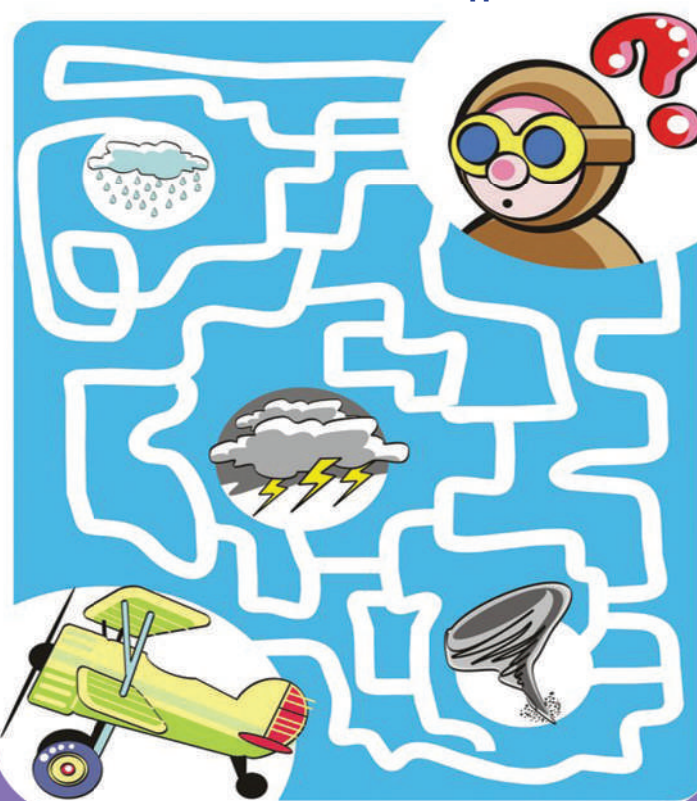
— Яка ж гарна наша планета! Я зрозумів: Господь створив її для життя й дав Десять Заповідей, щоб ми виконували їх пильно. А що трапиться, якщо людина хоч одну не виконає?

— Тоді вона в небезпеці, адже виникає ситуація $10-1=0$...

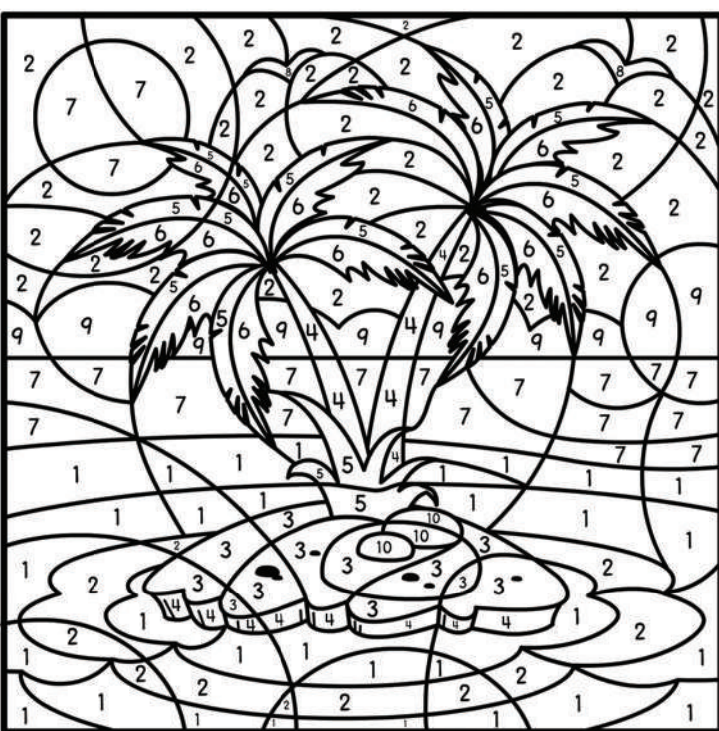
ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

Помоги пілоту добратися к самолету, избежав стихийных бедствий.

РОЗФАРБУЙ ЗА ЦИФРАМИ.

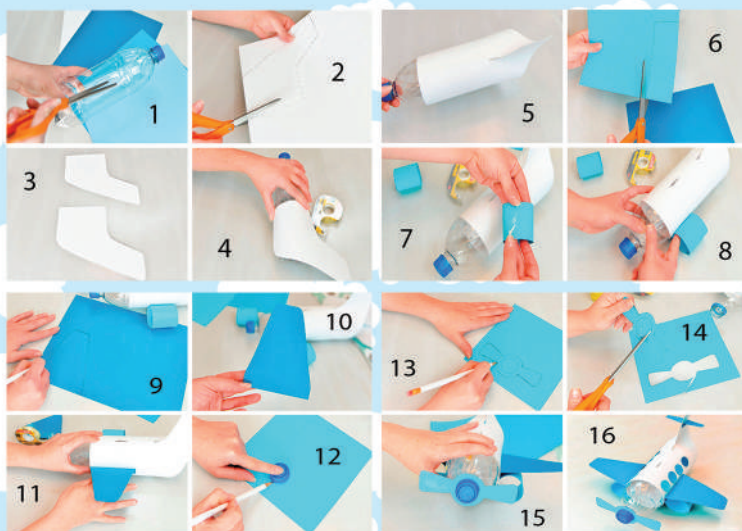
1. Синій 2. Блакитний 3. Помаранчевий 4. Коричневий
5. Салатовий 6. Зелений 7. Жовтий
8. Чорний 9. Білий 10. Сірий

САМОЛЕТ-КОПИЛКА

Тебе понадобятся:

- пластиковая бутылка (0,5 л);
- цветная бумага;
- двухсторонний скотч;
- простой карандаш;
- ножницы;
- линейка.

1 Сделай отверстие для монет в центре бутылки — прямоугольную щель длиной 2 см, шириной 0,5 см.

4 Сделай подставки-двигатели: нарисуй на цветной бумаге 2 прямоугольника 10х3 см, сверни их в трубочки и приклей на нижнюю часть корпуса с двух сторон.

7 Вырежь пропеллер, надень его на горлышко бутылки и закрой крышкой.

2 Нарисуй корпус и хвост самолета в виде буквы «L», затем вырежь их.

5 Нарисуй крылья самолета, вырежь, затем приклей их.

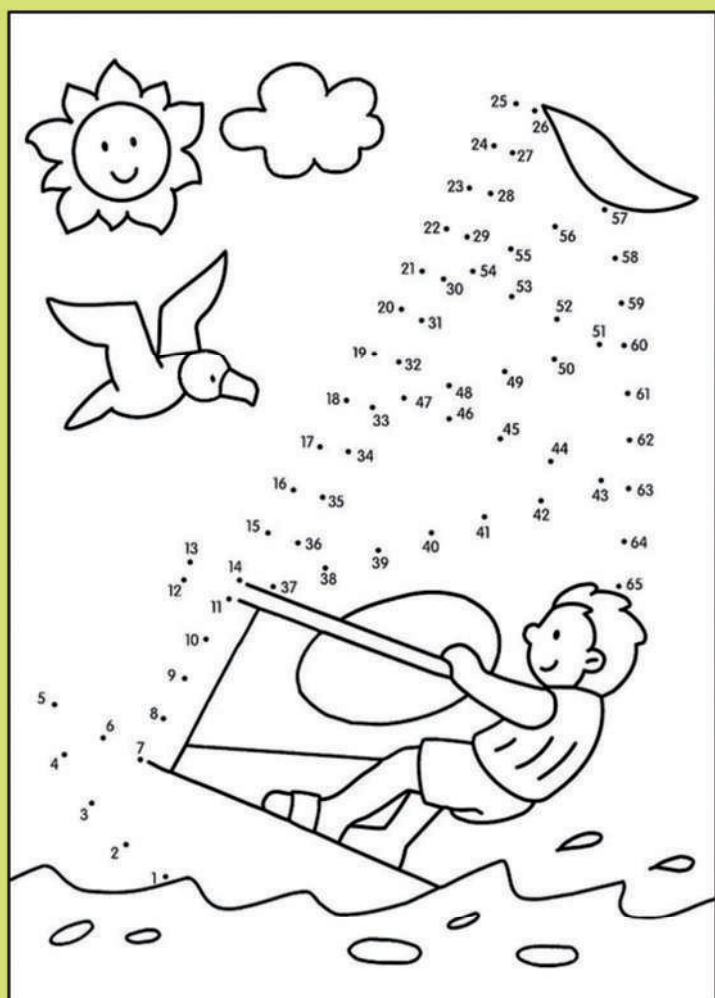
8 Вырежь 8 кружочков и приклей их в качестве окошек с двух сторон.

3 Приклей 2 заготовки к бутылке, используя двухсторонний скотч, затем прорежь отверстие для монет.

6 Изготовь пропеллер: обведи крышку на бумаге, затем сделай круг побольше и нарисуй лопасти.

9 Подготовь 2 полосочки и приклей их на хвост. Готово!

З'єднай послідовно крапки
й розфарбуй малюнок.

НАЙДИ СРЕДИ ЧЕМОДАНОВ ТОСТЕР.

ПРОДОЛЖИ РЯД.

СИЛА СЛОВА

Оксана Борсукова

Марійка та Поліна вийшли з під'їзду будинку, щоб погуляти зі своїм собакою. Біля дому на лавці сиділи дві тітки-сусідки.

– Добрий день! – радо привіталися дівчата.

У повітрі чимось запахло. Собака потягнувся мордою до пакета тітки. Та відразу в крик:

– Порозводили тут собак, спасу від них немає. Намордник надягни йому, а потім до людей виводи!

– Нічого з вашим пакетом не сталося. Ви своїм криком тварину більше налякали, – не розгубившись, відповіла Марійка.

– Що?! Вона ще й огризається! Грубіянка! А ще вірунчою називається! – крикнула сусідка навздогін дівчаткам, які швидко віддалялися.

– Якось недобре вийшло, не по-Божому, – промовила Поліна.

– Не переймайся. Я цю тітку знаю, їй нічим не вгодиш, – запевнила сестру Марійка. – Вона постійно незадоволена й до всього чіпляється. Їй уже нічого не допоможе.

– А я з цим не зовсім згодна, – заперечила Поліна. – Слухай, у мене є ідея. Проведемо експеримент.

– Який ще експеримент? – із цікавістю запитала Марійка.

Поліна щось прошепотіла на вухо сестрі, і Марійка неохоче погодилася. Дівчата прив'язали собаку й повернулися до тіток.

– Ми хочемо попросити вибачення за собаку, – звернулася до них Марійка. – Наступного разу будемо обережнішими.

– Ми можемо занести ваші пакети до квартири, – запропонувала Поліна.

– Ой, дівчатка, як добре! – обличчя сусідки аж засяяло. – Як подумаю:

на 4 поверх із такими пакетами підійматися. Вирішила посидіти, відпочити, може, хтось допоможе. А тут мені вас Сам Бог послав.

Дівчатка піднялися з тіткою до її квартири. Жінка радо запросила дівчат у гості, показала їм свого улюбленого папу. Після нетривалого, але теплої спілкування запросила заходити ще. Дівчата вийшли на вулицю.

– Ну, ось і подружилися, – радісно промовила Поліна. – Я думаю, у нас ще буде нагода до неї завітати.

– Дива! – у захваті відповіла сестричці Марійка. – Недаремно в Біблії написано: «Легідна відповідь гнів відвертає, а слово вразливе гнів підіймає» (Прип. 15:1).

І справді, добрі слова мають велику силу поліпшувати стосунки між людьми. Тож використовуймо цю особливу силу слів у своєму житті.

КАК ПОЯВИЛСЯ ЧЕМОДАН

Трудно представить себе поездку или путешествие без привычного чемодана, в который так удобно упаковывать необходимый багаж. Однако еще два столетия назад чемоданов как таковых не существовало вовсе. Как же путешественники перевозили свои вещи?

Немного истории

В те времена, когда люди передвигались с места на место пешком, они переносили все необходимое за спиной, упаковывая в мешки и узлы из кожи или войлока. После того как главным способом перемещения стали повозки, запряженные лошадьми, распространение получили деревянные сундуки.

Мешки и сундуки несколько столетий служили наиболее распространенными средствами упаковки багажа. Однако транспортировать в них хрупкие и крупногабаритные предметы было не слишком удобно. Как же возник чемодан?

XIX век

Впервые чемодан в приближенном к современному виде появился только в середине XIX века. Идея его создания принадлежит знаменитому Луи Виттону, который придумал сделать стенки изделия твердыми. Это позволило избежать деформации и порчи вещей при транспортировке. Со временем Луи Виттон стал выпускать чемоданы с рисунками. Первоначально это были гербы владельцев, а позже – более абстрактные

мотивы, полоска и клетка. Продолжателями дела прославленного мастера стали его дети и внуки, и в настоящее время компания Louis Vuitton известна своими изделиями на весь мир.

XX век

В следующем столетии распространение получил еще один вид чемоданов – чемоданы на колесах. Их создателем стал Бернард Садоу из Америки, идею которого долго не принимали всерьез. Изобретателю пришлось обойти множество торговых компаний, убеждая их владельцев выставить товар на продажу, пока в 1972 году ему наконец не улыбнулась удача. Садоу заключил пятилетний контракт на поставку колесных чемоданов с одним из крупных магазинов. Сначала колесики не могли справиться с весом чемодана, модели были неустойчивыми и периодически опрокидывались. Чтобы решить проблему, Садоу снабдил изделие противовесом. Через некоторое время в обиход вошли и вертикальные чемоданы с ручкой на двух колесах.

Наши дни

Сегодня в продаже представлено множество разновидностей чемоданов самых разных размеров, цветов и конструкций. Значительное внимание уделяется функциональности и практичности. Изделия выпускают легкими, надежными и удобными в эксплуатации, снабжаются множеством отделений и карманов. Дизайнерские решения моделей также отличаются большим разнообразием.

Анна Євич

Дамір Грушко

Женя Ісаєв

Мілана Давидюк

Назар Гончар

Саша Дорошенко

Аліна Літвін

Діана Смаль

Едуард Слободський

Любов Квілінська

Марк Анохін

Матвій Кушнір

Олексій Копил

Олівія Гламоздінова

Платон Мамай

Тимур Пильгун

«Веселые каникулы» – это сборник интересных рассказов о девочках и мальчиках, с которыми каждый день случаются удивительные истории: смешные, грустные и забавные.

Как преодолеть страх и не перепутать мышку с динозавром, как в первый школьный день обменять жирафа на котенка, как найти друзей и исполнить новогодние желания?

Паучки и пчелки, цветы и колючки, помидоры и мухоморы – все вокруг может научить нас доброте, честности и дружбе.

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

МАЛЮНКИ
ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному
боці кожного малюнка).

Марія Дурнас

Богдан Бондаренко

Давид Шкуропацький

Єва Чернова

Дмитро Яковенко

Анна Федченко

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»

Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише на сторінках газети.